

הלכה למעשה

סאת הגאון סו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (28). Separation of Meat and Dairy. Stove Tops. As previously discussed, it is advisable to designate two burners [grates] for meat usage and two for dairy. If necessary one may "cross the line" and use one side for the other type. If there's a spill, it should be cleaned up right away. Turn on the gas for 5 minutes to accomplish a possible *kashering*. Electric stove tops get an even better *kashering* by bringing the coil to its normal glow.

Glass Top Stoves. There is another type of stove top [Halogen, Ceran, or other names] where there are two or four circles of glass with a heat source under them. The pots are put directly on the glass but overlap onto the material around the glass, because they are bigger than the glass circle. As long as there is no spill, they could be used as regular stove tops. However, when a spill does occur, it will go onto the material between the glass circles and the heat of the vessel (*kli rishon*) will transfer the taste into the material. Since it is one big flat surface, the spill will easily cover over the whole area. We need to explain the two areas.

The Glass Circles. There is a difference of opinion if glass will absorb a taste like other materials. The **Shulchan Aruch** (1) rules that glass does not absorb taste and never needs *kashering*. The **RM'A** (2) however, argues and says that it does absorb taste and

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – מועד קטן דף כג:

paskens that an איון (*Avel* prior to burial or prior to appointing *Chevra Kadisha* to handle the responsibilities), is פטור מכל המצות. Even if he wants to be מחמיר & say it, he's not permitted. The **משניב** adds that if an איון did say ק"ש, he must repeat it after burial if still within the איון. ברכה לבטלה ואן, it's a מצות. Similarly, **מנחת שלמה** א-צא כהן **ר' שלמה זלמן אוירבעק זצ"ל**, says if one hears an איון make a ברכה, he may not answer איון, because he's still within it's איון.

The Rosh did not *daven maariv* or make *Havdalah*. The next morning, he did not *daven shacharis*. After the קבורה, since it was still within the איון, he *davened shacharis*, but did not *daven* a *tefillah* that he's מרויב. Regarding making up *Havdalah*, the *Tur* says there is a מצוה, he should make it anytime until Tuesday, because he's still within it's איון. The **משניב** says an איון does make up a missed *Havdalah*, through Tuesday.

איון, only when someone is an איון from before the חיוב. However, if one woke up in the morning & before becoming an איון didn't have a chance to *daven*, since the חיוב was already on him, although he then became an איון & couldn't *daven*, he has a חיוב תשלומין on that missed *daven*.

now after שקיעה he is still full & now a boy who ate a meal on the eve of his מצוה regarding מסופק is נש"ע ברהמ"ו, ס' קפ"ו רע"א. Or since his מצוה was done when he was a קטן, he's only מרויב now that he's a גדול in *bentching* מרויב. Is he now מרויב now that he's a גדול? Or since his מצוה was done when he was a קטן, he's only מרויב now that he's a גדול? He says that his son-in-law שמואל wanted to compare this to an איון. An איון ate a meal in a state of איון, if he is still full after his time of איון, he must now *bentch*, even though אכילה אכילה בשעת אכילה אכילה. So too, our מצוה, although אכילה אכילה, he was a קטן, we should follow his time of איון & בעיניה גדול and required to *bentch* איון. At least when the איון ate, he was a "בר חיובא", so later if he's still full, he *bentches*. Conversely, our boy was a קטן when he ate & a minor is not a "בר חיובא", like the איון, דרך החיים brings from the איון, so maybe later his *bentching* remains a איון level, so maybe later his *bentching* remains a איון on a חיובא, that an איון does *bentch* later if he is still full.

הוא היה אומר

R' Moshe Alshich ז"ל (Alshich Hakadosh) would say: Why does it say 'ממנו' (from him) and not 'מהם' (from them)? The *Aron* housed the *Luchos* representing *Torah* scholars. The poles represent philanthropists who support *Torah* scholars and enable them to study in tranquility. The benefactors must always stand alongside a *Torah* scholar and never leave him without financial resources."

A Wise Man would say: "Do not let making a living prevent you from making a life."

Printed By: Quality Printing
Graphic Copy & Printing
(845)352-8533

PEEL away what can interfere with your REVERED connection with Hashem to each his own.

103,850
856.406.5164
KvodShomayim.org

Mazel Tov to Tzvi & Nechama Hoffman on the upsherin of their son Shlomo Yaakov, and to the Hoffman/Davis grandparents. May they see much nachas from him & may he grow in תורה and ש"ס

Monsey Edition

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

שבת קודש פרשת תרומה – ד' אדר א' תשפ"ב Parshas Terumah - February 5, 2022

הדלקת נרות שבת – 4:59 | זמן קריאת שמע / מ"א – 9:01 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:37 | סוף זמן תפילה / הגר"א – 10:28
זמן לתפילת מנחה גדולה – 12:40 | שקיעת החמה שבת קודש – 5:18 | מוצש"ק צאת הכוכבים – 6:08 | צאה"כ/לרבינו תם – 6:30

courtesy of myzmannim.com

זה שהיה בסעודו לעשות את הפעולות הנדרשות להשגת ממונו, וע"כ מן הראוי שיכיר לו טובה ויפתח לבו וידו להטיב לבניו ורחמיו הנזקקים גם הם לכתנה הגונה.

אמנם עבודה קשה היא זו, כי כשזוכה האדם להצלחה מסוגדו היצר את עיניו ומפתהו לייחס את הצלחתו בסיבות, זה מייחס הצלחתו בכשרונו הברוך, וזה מייחסה למשאו ומתנו עם האנשים הנכונים, כל אחד בסיבותיו שלו, ואז שוכחים כלל שיש מקור המצויא הסיבות. כי כל זה הוא נסיון מן השמים, ועליך להודיד תמיד את האמונה בהשג"ת כדכ"ט 'זוכרת את ה' אלקיך כי הוא הנתן לך פה לעשות חיל וגו'. אולם אם לא תשכיל להביך שכל זה הוא נסיון הבחירה על זה מזהיד הכותב בהמשך: 'וזהו אם שכח את ה' אלקיך והזלכת אחדי אלקים אחרים ועברתם והשתחווית להם, והעדתי בכם היום כי אבד תאבדוך...'

אנו רואים שמדלך מחשבתו של האדם הוא שרואו תלויים בסיבותיהם, וכתיבצאה מכך, גם אם מקיים מצות צדקה, הדי זה בגודל 'נתבע ונתן' כלומר גם אם נתון הוא לפעמים בבחינת 'בעל כרחך', כי נדמה לו שמוסר את ממונו. ועבודה קשה היא לכוף את מדלך מחשבתו ולשנותה על ידי החדרת האמונה כי הקב"ה הוא הנותן לו הכח לעשות חיל. אולם כאמור וזהו החובה המוטלת על האדם, והיא אשר תביאנו לידי שמירת כל המצוות, ולידי מצות הצדקה כתיקונה. מטעם זה גם רצה הקב"ה שכל בני ישראל יזימו תרומה למשכן ה', דוקא אחד שיחידיו את האמונה שכל הונם הוא מן השמים כי הדרכה הזאת שהקב"ה מסבב הכל וכל מה שיש להאדם הוא משל גבות היא הנקודה המשמלת את האמונה. ורק אחד שיזכו בני"ז להכרה זו יהיו רשאים שהקב"ה שרה את שכינתו בתוכם וגם נובע ענין נתינת המעשר והדומש לצידיקה מכל ממון שמדידי האדם, כי בזה מוכיח את אמונתו שכל מעותיו שייכים לבורא, ולכן מפרש להקב"ה מכל סלע וסלע ורק אחד כר מפרנס את עצמו עם הנותר.

של השלחן שהוא עשירות. א"כ, י"ל שזוהו עומק כונת הוודה, שהאופן לזכות לעשירות שהוא הברכה של השולחן, היינו רק אם יכיר מי שהועשר שלו, ויתפפל למי שהועשר שלו, וע"כ זהו מהותו של השלחן, שיהיה תמיד הלחם לפני, משום שע"ז זה יכיר בכל עת ובכל רגע, מי הוא שמפרנס וון את כל העולם כולו. וע"כ הקפיד התורה שלא יפסיק הלחם מעל השולחן אפילו רגע אחת.

באמת, כן מפורש בדברי הגמ' בנדה (ע. ב): 'מה יעשה אדם ויתעשר? אמר להן: דיבה בסודיה, וישא ויתן באמונה. אמרו לו: הריבה עשוק ולא רועילו. אלא: יבקש רחמים ממי שהועשר שלו. שנאמר לי הכסף ולי הוהב מאי קמ"ל? דהא בלא הא לא סגי'. ע"כ. מבוואר בגמ' שהאופן לזכות לעשירות היינו אם יעסק בהשתדלות באמונה, וגם עם עסק בהשתדלות באמונה יתפפל למי שעושר שלו. וגראה שהני ב' דברים הם ענין אחת של אמונה בה: שכתב ה**בן אש חי** לכוואר דברי הגמ' וז"ל, "נראה לי בס"ד אין הכונה לאפוקי שלא יגול ולא יגובע שבוה הוא מוודה ועומד בתורה, אך הכונה שייאמן בהשם יתברך שהוא הנותן לנו כח לעשות חיל ולא יאמר כוחו ועוצם ידו עשה לו דחיה אלא יאמן שכל תרווחתו באה מאלקים חיים", ע"כ.ל די העבודה של עסק בהשתדלות באמונה הינו לבא לידי הוכרה, שהכל בא מאת השם", והוא הנותן לך כח לעשות חיל. וזהו עבודת התפילה לבא לידי הוכרה שאין מי שיכול למלא בקשותיך רק לעשות, ואין עוד מלבדו. וע"ז יכנה לעשירות.

טיב התבלין

סאת הגאון רבי גמליאל חסן רבפטיץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים נעדין

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי... (כה-ב) - צדקה כדכ"ט בכה האמונה כאורה כפל הכתוב את הציווי על הדמת התרומה ב' פעמים, ברש"א אמר 'ויקחו לי תרומה' ולאודר שאמר שקיחת התרומה תהיה 'מאת כל איש אשר ידבנו לבו סיים שוב 'תקחו את תרומתי' וצ"ב מה כיוון בזה היתוד? בנוסף יש להביך כונת אומרו 'ויקחו' ולא אמר 'ידמינו'. וי"ל שלא רצה הקב"ה שיבנו את משכנו כל עוד שאין בני ישראל הוציץ בלב גמור להחיל מעותיהם למענו, וכדי שבני ישראל יבואו לידי זה הרצון היו צריכים להאמין באמונה שלימה שכל העושר הנמצא תחת ידיהם הוא 'מתנת שמים', וע"ז יתעודר רצונם להשיב טובה תחת טובה, ולבנות להמטיב בית בתחנתים. וזה שרמו הקב"ה בהציווי הראשון ויקחו לי תרומה' וכאילו נאמר ויקחו לשון עבר, כי מתחילה עליהם לייחס את כל הונם שלקחו בעבר בעת 'ציצית מצדים' ובעת 'בית הים' אל הקב"ה, ויאמינו שכל זה הוא משלי תרומה לכם, כי מאת ה' היתה זאת להטיב לכם ולהשפיר לכם עושר וגדולה. ומתוך ידיעה זו יתעודר בהם הרצון לפוד ממונם בעבורו יתב ויתקיים בהם 'מאת כל איש אשר ידבנו לבו' ואז 'תקחו מהם את תרומתי'.

ענין זה נאמר לשעתו ולחרות. אין האדם זוכה לקיים מצות צדקה כתיקונה אלא אם כן מרים את תרומתו בלב ונפש הפיצה, אך כשעושה זאת רק מן מחמת ההכרח ושלא ברצון, אין זה 'נתינה' שלימה. אמנם א"א אפשר לומר שאינו מקיים כלל מצות צדקה, אולם אין זו הצדקה המובחרת. וכדי שיוכח האדם לידי נתינה בכל לב מוטל עליו להחדיד האמונה שכל הונו הוא מתנת שמים, ואף שלא השיג האדם את ממונו אלא אחד יגיעה גדולה, מוטל עליו לדעת כי כל פעולותיו להשגת ממונו היו מהשג"ת, הוא

עדותיך אתבונן

לשדום סאת הרב אברהם זמל אבסס שליט"א, מגי"ס שוה אברהם

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה ררו ואמה הוצי קמתו... (כה-ג) - האופן לזכות לפרנסה טובה

א"תא מוודה הקי' (ה"ב דף קנ"ג ע"ב) [מתרגום]: 'השלחן הזה הוא עומד לתוך המשכן, והברכה שלמעלה שורה עליו, וממנו יוצא מוון לכל העולם. ושלחן זה לא צריך להיות בריקנות אפלו רגע אחד, אלא שיהיה עליו מוון, שרדי הברכה לא נמצאת במקום ריק, ולכן צריך להיות עליו תמיד לחם שתהיה תמיד ברבה עליונה נמצאת בו, ומתוך אותו שלחן יוצאות ברכות ומוזנות לכל שאר שלחנות העולם שמתברכים בגללו', ע"כ. הדי מבוואר מדברי הוודה שהשלחן היה שורש ומקור הברכה, אשר ממנו כל העולם כולו זוכה לפרנסה. ומטעם זה צריך שיהא הלחם הפנים עליו תמיד, ולא יפסיק אפילו רגע. שע"ז זה יהיה הברכה קיים בהעולם וכינה כל העולם כולה לפרנסה טובה. אמנם להעיד ולבאר, מדוע הקפיד התורה שתהא הלחם קיים ולא יפסיק אפילו רגע.

וגראה לבאר, עומק כונת הוודה על פי מה דאיתא בב"ב (כה, ע"ב): 'אמר רבי יצחק: הרוצה שיחכים - ידדים, ושעשירי - יצפין, וסמינך: שלחן בצפון ומנורה בדרום', ע"כ. הדי מבוואר בדברי הגמ', שמי שרועה לזכות לעשירות יתפפל לצד הצפון משום שהשלחן היה בצפון, והשלחן מודה על פרנסה, וע"ז שיתפפל לצד הצפון יזכה לברכה

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - The charity that simply helps families of Melamedim, Agunots and Crushos in Eretz Yisroel at ZTRCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר יבנו לבו תקחו את תרומתי ... (כה-ב)

There are certain people who give *Tzedaka* because they feel it is a calling in life. Others give because they are pressured to donate, or to show the world just how generous they are. Some people like to see their money being put to immediate use and are happy to donate to poor people or organizations that assist the indigent. Others prefer to give to big institutions where they know that their money is used for a higher purpose and they can go and visit the *yeshivah*, or school, or campus, that they donated to and feel a sense of satisfaction about their good deed. There are some benefactors who are exclusive and will absolutely not give to poor people, or absolutely not give to a *yeshivah*. In those cases, it is almost impossible to change the giver's mind about where to give the money to and that's usually the end of the story.

But not always. With the right sales pitch, a man's mind can be changed. In fact, the famed *Gabbai Tzedaka*, **R' Yehoshua Rosenblatt z"l** had a knack for knowing just how to get wealthy people to give charity, even to places that they weren't planning on giving to. Reb Yehoshua, it was said, could literally squeeze water out of a stone.

On one occasion, he was traveling in the United States on behalf of a poor family that could not make ends meet. He was told of a wealthy and generous man, who loved to give *Tzedaka* - but only to *yeshivos* and never to private collectors. "Don't waste your time," he was told, by a friend who was collecting for a large and well-known *yeshivah*. "He never gives to private individuals." But Reb Yehoshua was adamant and pleaded with his friend to allow him to come along.

The man relented and the two entered the rich man's home. The friend was welcomed in warmly and a large check was soon forthcoming. When it was Reb Yehoshua's turn, the man was totally uninterested in his cause and no matter what he said, it didn't make any impression whatsoever. When the man finally stood up to escort his guests to the door, Reb Yehoshua decided on one last-ditch attempt. He turned to the man and said, "Look, here's the bottom line: I need to raise \$10,000 for this desperate family in *Bnei Brak*. Normally, I take one third of the donation for my fee. So, the money that goes to the family comes out to \$7,777, which you can pay in a check or money order, made out to the family. However, my share - \$3,333 - I really need the money in cash. So, if you don't mind, please give me the cash and send them the check."

The rich man stopped walking and his smile faded instantly. He turned red and started screaming in anger. "How dare you? What a *chutzpah!* You call yourself a *Gabbai Tzedaka*? Get out of my house right now! And don't ever come back!"

Reb Yehoshua quickly left the house and his friend was shocked as well. How could someone be so brazen as to say such a thing? The man was obviously not giving him a penny and then to say to give the poor family a check while he needed his hefty share in cash? The man demanded an answer but Reb Yehoshua just smiled the whole way home.

The very next day, Reb Yehoshua received a phone call from the head of the *Tzedakah* organization to which he was associated back in *Bnei Brak*, and to which he directed all charity checks to be made out to. The man on the line was in shock. "How did you get money out of this *gvir*?" he asked incredulously. "We have tried many times to get money from him for needy causes and he always says no. He only gives to *yeshivos* and large institutions! But early this morning, which must have been late at night in America, we received a phone call from this man, authorizing a wire transfer of \$7,777 to our *mosad* on behalf of this poor family. The man sounded angry when he called and he made it very clear that he was only sending this amount of money and not one penny more for the horrible man who came to him yesterday!"

Reb Yehoshua laughed out loud. "Don't you see? This man has a good heart and really wants to give *Tzedaka*. But he is afraid that money collectors are trying to take advantage of him. That's why he only gives to well-known institutions. But I gave him a way out! He right away saw that the money collector who came to him yesterday was clearly trying to rip him off. But he is too smart for that. He won't get ripped off. He'll give to the poor family and not one penny for me!"

There is a stark contrast between the magnificent *Bais Hamikdash* built by *Shlomo Hamelech* and the modest *Mishkan* built by *Betzalel Ben Uri*. Ironically, while the *Torah* goes into great detail describing the enthusiasm of *Bnei Yisroel* during the construction process of the *Mishkan*, that same enthusiasm is nowhere to be found during the construction of the glorious *Bais Hamikdash*. Why is that?

R' Shamshon Raphael Hirsch z"l explains that the difference stems from the very mindset of the Jewish people during those respective times. We must remember that when the *Mishkan* was being built, *Bnei Yisroel* had just recently been released from their bitter *golus* in Egypt, and it is no wonder that they were all eager to join in the construction

process. In fact, this eagerness stemmed from being accustomed to harsh labor and they were more than happy to put their skills to good use in the service of *Hashem*. However, during *Shlomo's* times *Klal Yisroel* was in a much more comfortable mindset, and they had no deep desire to physically get involved in the construction process. This frame of mind bred the feeling of overvaluing of splendor and ostentation in general which carried over to the building of *Hashem's* house.

While it certainly was important for the *Bais Hamikdash* to be magnificent, *Hashem* warned *Shlomo* against overvaluing the outer appearance of the building, again reminding him that *Malchus Bais Dovid* was in no way dependent on a display of pomp and power, but on him keeping the *Torah* and *mitzvos*.

תורת הצבי על הפטרות

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

ושכנתי בתוך בני ישראל ולא יקוב את עמי ישראל ... (מלכים א' ו-ג)

וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים (כה-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

מחשבת הלב

Rashi explains that *Yaakov Avinu* foresaw the future need for the wood of mighty trees and planted them in *Mitzrayim*. He then instructed his children to take them along when leaving Egypt. Why was this wood so essential for the construction of the *Mishkan*? The *Gemara (Yoma 75b)* says that they were able to buy things in the desert (food) from non-Jewish passing merchants. So why did they have to *shlep* the cedar trees with them? Why not buy wood from passing wood merchants?

The answer is that any edifice being built, whether it is a mighty skyscraper or a small house, must sit on a solid underpinning. When we build our families, our homes, our values, they too must sit on the solid foundation that was created by our forefathers. If we want them to properly grow, we have to realize that we alone are not the sole structural support of the home. Its integral support is drawn from the strong roots that were valiantly planted by our predecessors.

The *Aron*, *Shulchan* and *Mizbeach* were items in the *Mishkan* that were all built from this cedar wood planted by *Yaakov Avinu*, and then covered with gold. They teach us that in all aspects of our lives - *Torah*, *parnassa* and even *malchus*, we must follow the pathways and *mesorah* set forth by our forebearers. We have so much to be thankful for. And while the bountiful gifts that *Hashem* showers us with are meant to be enjoyed, that enjoyment must be governed by "their" outlook.

The *Aron* in the *Kodesh HaKadoshim* very clearly brings out this *machshava*. On it stand the *Cheruvim* which resembled children - our future. Yet they were formed as one with the actual *Aron*. They stood on the "platform" of *atzei shitim*; on the shoulders of *Yaakov Avinu*, so to speak. Because to continue our legacy and rich heritage, especially in a generation like ours, we can only be successful if we hold hands and connect ourselves to our elders, linking our future and present with the past.

משל למת הדבר דומה

כבר זהב מיוחד יקשה אתה את כל הכלים האלה ... (כה-ג)

משל: One of the great *Chassidish Rebbes* of yesteryear, once announced to his inner circle of devoted followers: "There is currently a special *עת רצון* in *shamayim*, to *daven* for whatever you need. Whoever will ask anything of *Hashem* now, I will tell them what *Hashem* answers!"

A great commotion immediately ensued; this was a once in a lifetime opportunity. One *chasid* notified the *Rebbe* that he put in a special request to *Hashem*, and instantly, the *Rebbe* began to relate what transpired in heaven.

"You asked of *Hashem*. Dear Almighty, you know that all I want to do is serve You and do Your will. However, I barely eke out a living. My health could use improvement, so many things hold me back from serving You properly! Now I have a proposal: if You, *Hashem*, will send me a steady income of 10,000 ruble per month, as well as happiness for

me and my family, here is what I'll do for You. I'll wake up an hour before sunrise, say *Tehillim*, go to the *mikva* and even say *korbanos* before *davening*! I will then stay in *shul* the entire day learning *Torah*!" The *Rebbe* looked for confirmation.

Stunned and shocked, the *chasid* exclaimed, "Exactly, holy *Rebbe*, that's exactly what I said! Almost word for word! So ... *nu*, what did *Hashem* answer?"

"*Hashem* said, no thanks! He doesn't need your favors! An angel lives in a perfect world. A human being lives in an imperfect world, but precisely for that reason. We are tasked to work through the challenges that our materialistic world presents and prevail. It's not handed to us on a silver platter!"

נמשל: The *Mishkan*, which was the dwelling place for *Hashem* Himself, was created from our materialistic world. On a basic level, we too, have the power to take the materialism of this world and be *mekadesh* it, make it holy. That includes making ourselves holy too.

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ... (כה-ה)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

Chazal tell us that *Sarah Imeinu* had a unique relationship with *Hashem*. Sarah had a special blessing in her *gashmiyus*, as well as her *ruchniyus*. Sarah uplifted everything mundane and made it holy. She raised up all the *gashmiyus* in her life by bringing *Hashem* into the picture. Whatever she did, she did for *Hashem*. When she ate, it was to have energy to serve *Hashem*. When she slept, it was so that she could properly serve *Hashem*. She lived for *Hashem* in everything that she did. Whether it was physical or spiritual, it was always with a good measure of spiritual because it was all for *Hashem*.

The **Ramban** tells us that when *Hashem* asked *Klal Yisroel* to build Him a *Mishkan*, it was because He missed the tent of Sarah. He longed for that special relationship that He had with *Sarah Imeinu*, and He wished to recreate that special bond with His children through the *Mishkan*. He actually modeled the *Mishkan* after the tent of Sarah. *Hashem* said that the *Mishkan* should have a *Ner Tamid*, just as Sarah's candles never went out. He commanded that the *Mishkan* have *Lechem HaPanim* just as Sarah had a special blessing in her dough. And He rested His *Shechina* in the *Mishkan* just as Sarah had a cloud of glory hovering above her tent. *Hashem* hoped to recreate that special relationship with *Klal Yisroel* that He had with *Sarah Imeinu*.

So, now that we are left without an *Ohel Sarah*, or *Mishkan*, and no *Bais HaMikdash* in our midst, what should we do? We must build a *Mishkan* in our own homes! Women are given three special *mitzvos* that correspond to *Sarah Imeinu's* three special miracles and their job as wives and mothers is to bring the *Shechina* into their homes. With joy for *mitzvos*, *tefillos* and *chinuch*, they fulfill this *mitzvah* of "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - "*Build for Me a Sanctuary, and I will dwell among you.*"

The *nashim tzidkaniyos* have the ability to bring the *Shechina* into their homes, and can recreate that special relationship that Sarah had with *Hashem*. By doing so, they can raise up themselves and their families in private miniature sanctuaries.